

**שערורייה בדיסקוטק סטודנטים „המפגש” • המ-
סיבה הגדולה של הצנחנים • חיל האוויר מגלה את איריס**

**טבילת האש
של הנסיכות**

תבן שלא קל להיות מכוּעֵר או עני או טיפש, אך את מי זה מעניין. העיקר שגם לא קל לא להיות יפה או עשיר או חכם או מפורסם. כל מי שמבין בזה אומר ככה. השבוע למדו את השיעור הנסיכות איריס וריקי וסגנית הנסיכה ציפי, אשר לראשונה מאז זכו בתאריהן, הופיעו בפומבי בתוכנית הרדיו האדם השלישי של גלי צה"ל, שעורך אבינועם קורן.

במיקרה של הנסיכות, האדם האמיתי היתה איריס, וציפי וריקי היו המחליפות שלה, וכל העסק התקיים בבסיס חיל-אוויר אי. בחלק הראשון מצא הצוות את גילה גולן וכי שקיבלה נשיקות אפילו מן

ריקי

העורך ואשתו שולה חן, אבל לכבוד הנסיכות הורידו אותם מהבמה ובמקומם העלו שלוש נפשות טובות מן הקהל. המראיינים ניגשו ישר לעניין: איפה את גרה? בת כמה את? ועוד כל מיני שאלות לספק את סקרנותם האישית. הפרגוד סולק, ועזריה רפפורט שאל את

המראיינים אם עכשיו, אחרי שמצאו את איריס, הם רוצים לשאול אותה עוד משהו. ואז התחילו החיים הקשים: בת כמה את? (השאלה הכי נשאלת בכל הערב) מה, רק עולה לחמישית? שאל בייאוש השני, והתאר

ציפי

ש רק כשריקי סיפרה שהיא כבר בת 17. האם התואר לא מפריע לך אצל החברות שלך? שואל השלישי את איריס.

איריס

זה תלוי בהן, באה התשובה, אני לא מרגישה למעלה מהן. ואחרי כל זה לא מצאו מה לאחל לה, חוץ מהצלחה בלימודים.

גילה גולן: נשיקות מאבי ושולה

**לרקוד
בשתי חתונות**

ה שבוע נערכה הצגת המאה של לא ביום ולא בלילה במועדון צוותא. אם לא ביקרתם שם מוזמן, כדאי שתדעו שממועדון צוותא הישן נשאר רק השם. במקום מועדון, זה עכשיו אולם תיאטרון, לא גוח במיוחד,

ברנשטיין כהן: כמה מילים

אבל עסוק מאוד. כרגע, למשל, רצות בו כי עשר הצגות בבת אחת, ובילות שישי ושבת מתקיימות גם הצגות חצות. בפואייה לא משחקים יותר שח ולא דנים על בעיות העולם כמו בימים ההם, אלא מקימים שותים משהו בין מערכה למערכה ורצים לתפוס כיסא, כי המקומות באולם אינם מסומנים.

אבל נחזור להצגה ולמה שקרה אחריה. מפיקת ההצגה, אורה יריב, ערכה למשתתפים מס' בה קטנה בפואייה. במסיבה שחו מיץ ויין ואכלו עוגות ומרים ברנשטיין כהן אמרה כמה מילים, ולכן קשה היה להבין מדוע

ג'יימס בונד ושוח'מ, המפגש'

אמרנו בנימוס: "יופי", וישבנו לחכות. רבע שעה, חצי שעה, שעה, ואנחנו עוד יושבים, בלי עדשה, והדרך לחופש חסומה. בינתיים, כדי שלא נשתעמם חלילה, חילק לנו בעל הבית מחמאות, כשהוא נעזר לצורך זה בשותפיו ובשתיים מידידותיו, משולה

מפקח ארזי: עדשה וטרמפ

לא היינו מטרידים אתכם בצרות ה- אישיות שלנו, שנאמר ילצ"ם, לולא היה לצרות גם מוסר השכל. ומעשה שהיה, כך היה: בליל שישי יצאנו כדרכנו לרחרח במועדוני הלילה ובדיסקוטקים למיניהם, כדי לסיפר לכם אחר כך מה הרווחתם ומה הפסדתם — בעיקר מה הפסדתם — ואולי גם לצלם איזו נערה יפה, שיהיה נעים להסתכל.

וכך, כשליבנו רוחש אך טוב וחסד לכל בראי עולם, כולל הולכי על שתיים, נכנסנו לדיסקוטק הסטודנטים המיפגש. תוך תאוה עזה ללמוד איך מבלה את זמנה האינטליגנטי ציה הצעירה.

הדבר הראשון שבלט לעין היתה נערת חמד, שפשוט בושה לשמור בסוד, ובתמורה תנו האופיינית שלפנו את המצלמה... והתחילו הצרות.

עלמתי החמד כבר עמדה בפווה. הפלאש כבר הורם, ופתאום אנו רואים דרך העדשה גברת אחרת, שהתייצבה כארי מול העדשה והכריזה:

"אסור לצלם פה!"

לא הספקנו לשאול למה ומדוע, מפני ש- הגיע בעל המועדון, אריה רפאלי, והוביל אותנו החוצה. ליתר ביטחון הוריד את העדשה מעל המצלמה שלנו, חסם את היציאה ובפווה גיימס בונדי הכריז: "את הפילם! אורנו את כל כוחנו הנשי וניסינו לפרוק את המחסום, אבל איפה — הגברא רב חסם את הדרך, כאילו שאנחנו גנבנו לו את העדשה ולא הוא לנו בסוף מאיים הוסיף: "אני אקרא למשטרה."

יפהיה אלמונית: את הפילם

בות ועל סף היסטריה, שרק חיכו להודמנות לעבור מדיבורים להגשמה מעשית. לא נחזור על המנוולוגים הנ"ל, כדי לא לפגוע בריגשותיכם העדינים. נציין רק ש- התייחסו לצורתנו, אישיותנו, הורינו והורי הורינו וכמובן לרמת המוסר הירודה שלנו. גיטלמן נוסף מידידי המקום וממוקיריו הציע בפשטות: "מה הבעיות? נוציא לה את הפילם בכוח, ודי."

אל תחשבו שבמשך כל הפעילות הזאת ישבנו בשקט, זה בניגוד לאופי שלנו. כל אימת שאיזה אינטליגנט צעיר יצא מן הדיסקוטק, התקרבונו למחסום בצורת מר אריה רפאלי וביקשנו: "אנא, טלפן למשטרה."

וכאן מגיע מוסר ההשכל: אולי עברתם פעם נסיון דומה. אנו מקחים שלא, ולא מאחלים לכם שתצטרכו פעם איזה שרות קטן מזולתכם, מפני שלולתכם אין זמן לעניינים כאלה.

איש לא הסכים לטלפן למשטרה. הם לא מחפשים להם צרות. הם לא רוצים להסתבך. מה פתאום לטלפן למשטרה כשבחורה כלואה בדיסקוטק מבקשת אותם? לא מעניין אותם חופש הפרט, שום דבר לא מעניין אותם. פרט, אולי, לאישיותם העלובה. או שתדעו למה לחכות מהאינטליגנטי גנציה הצעירה. בכל אופן, מו המסתובבת בדיסקוטק המיפגש.

נוסיף רק שלבסוף הצלחנו להתפלח משם ולהזמין את המשטרה. הגיע המפקח מרדכי ארזי, שהחזיר לנו את העדשה, את השקט הנפשי והסיע אותנו הביתה.